

Gerard Mul werd gegrepen door het weidevirus in Nieuw-Zeeland. Samen met Lely beschrijft VeeteeltGRAS hoe de fanatieke ondernemer uit Zuid-Holland de recent gekochte melkrobot optimaal wil benutten in combinatie met 24-uurs weidegang.

24 uur weiden met melkrobot wordt abc'tje

Vierentwintig uur per dag weiden met een melkrobot: het is de uitdaging die biologisch melkveehouder Gerard Mul (32) en zijn vrouw Mieke (31) uit Warmond graag aangaan. Ze gaan dat doen via de methode van ABC-beweidings, een systeem dat ze zagen in Nieuw-Zeeland.

Zijn vader was altijd al een fanatieke weider. Gerard Mul werd het in Nieuw-Zeeland, waar hij samen met zijn vrouw Mieke een aantal jaren woonde en werkte, onder andere als bedrijfsleider op een melkveebedrijf. 'Daar zien boeren de koe als een middel om van gras melk te maken. Alle management is erop gericht om zoveel mogelijk vers gras in die koe te krijgen. Die filosofie spreekt mij aan, omdat ik weinig met trekkers heb en je met boeren dicht bij de natuur blijft.'

Met de Nieuw-Zeelandse kennis kwamen ze terug naar Nederland om het melkveebedrijf van de ouders van Gerard in Echten over te nemen. Daar bleken onvoldoende mogelijkheden om hun plan voor een biologisch melkveebedrijf met verbreding te realiseren. Zodoende kwamen ze dit voorjaar terecht op het melkveebedrijf van de ouders van Mieke in Warmond.

Het jongvee blijft voor opfok achter in Drenthe. Het melkveebedrijf in Warmond, met de voor de veenweidestreek zo kenmerkende sloten en slootjes, telt nu 50 en binnenkort 70 koeien en 34 hectare land. Daarvan is 26 hectare bereikbaar voor de koeien. Hier gaan de Mullen robotmelken combineren met 24-uurs weidegang.

Melk met meerwaarde

De biologische melk wordt geleverd aan Eko Holland. Gerard en Mieke fokken op A2-koeien, zodat ze zo nodig ook A2-melk kunnen leveren. 'We richten onze strategie niet op volume, maar op melk met meerwaarde en beleving. Dat betekent biologische A2-melk, gemaakt op een bedrijf met overwegend oud-Hollandse veerassen, zoals de blaarkop', vertelt Mul. Bij het bedrijf willen ze de komende jaren een ijsmakerij, een boerderijwinkel en kleinschalige horeca realiseren. 'In een straal van 40 kilometer om het bedrijf wonen zeven miljoen mensen. Daarom zien we mogelijkheden om burgers de boerderij hier ten volle te laten beleven', zegt Mieke. Haar ouders, Sjaak van Schie (78) en Pip Wanders (61), zitten nog in de maatschap.

Automatisch melken past perfect bij de belevingsstrategie, vindt Gerard Mul. 'Het is de meest natuurlijke manier van melken. Bovendien geeft de robot flexibiliteit op een bedrijf dat inzet op verbreding.' Tot slot noemt hij de hoeveelheid data die de robot levert als pre ten opzichte van andere melksystemen. De keus viel op een Lely A5.

Drie weideplatforms

De verhuizing van Drenthe naar Zuid-Holland, de verbouw van de oude ligboxenstal en de omschakeling naar automatisch melken maken dat het rondom de weidegang in 2019 improviseren is. Maar de fanatieke weider heeft zijn plannen voor 2020 al klaar. In Nieuw-Zeeland gaf Mul zijn ogen goed de kost. Het ABC-rantsoenbeweidingsstelsel van de Nederlandse emigranten Wim en Janet Overgaauw uit Nootdorp sprak hem erg aan. Zij molken destijds 290 koeien met vier Lely-melkrobots, terwijl de koeien continu in de wei liepen.

De robots stonden centraal gesitueerd op het melkveebedrijf, waardoor de koeien relatief weinig hoefden te lopen om te worden gemolken. De 90 hectare aan grasland was verdeeld in drie weideplatforms van elk 30 hectare: een A-platform, een B-platform en een C-platform. Elk platform was op zijn beurt weer opgesplitst in twintig gelijke percelen van 1,5 hectare, over het hele bedrijf in totaal 60 perceeltjes. Vervolgens ging de hele kudde koei-

Gerard en Mieke Mul: 'We richten onze strategie niet op volume, maar op melk met meerwaarde en beleving'

en elke acht uur naar een ander platform, om een perceeltje van 1,5 hectare kaal te grazen.

Goed plannende boer

Het doel van het ABC-beweidingsstelsel is om de koeien uit zichzelf enkele keren naar de stal te laten komen voor het melken. Dit wordt gestimuleerd door het vee elke keer na het melken een nieuwe, frisse strook met gras aan te bieden. Gerard en Mieke Mul willen dit systeem gaan toepassen op hun melkveebedrijf. Zodra de koe gemolken is, kan ze door de selectiebox naar buiten. Dat doet ze ongetwijfeld. Immers, bij de robot krijgt ze brok, terwijl na de robot een vers stukje gras wacht. In de stal wordt, op wat hooi na, niet bijgevoerd. Afhankelijk van het tijdstip laat de poort de koe naar weideplatform A, B of C gaan. 'Op elk platform krijgen de koeien dagelijks een verse strip gras aangeboden. Als de strip kaal is, gaan de koeien terug naar de stal om óf eerst gemolken te worden óf direct door te gaan naar de volgende wei.'

Mul stelt dat het ABC-systeem vraagt om slimme, zelflerende koeien, die niet blijven hangen op de oude strip. Een goed plannende boer kan daarbij helpen. 'Het is belangrijk dat je regelmatig de wei ingaat en de groei goed inschat.' Mul schaaft in op 2500 tot 3000 kilo droge stof en schaaft na acht uur uit op 1400 tot 1600 kilo droge stof. Wekelijks loopt hij de percelen langs.

16 kilo droge stof uit gras

Mul gaat uit van een dagelijkse opname van 16 kilo droge stof aan weidegras in de echte grasmaanden. Het krachtvoerconsumptie ligt op 18 kilogram per 100 kilogram melk. Jaarrend rekent hij met dit systeem en oud-Hollandse koeienrassen op een melkproductie van minstens 7000 kilogram. Gemiddeld hoopt hij op 2,7 melkingen per dag. De combinatie 24 uur beweiden met een melkrobot vraagt wel een investering in extra kavelpaden en drie bruggen. 'Het verst verwijderde perceel moet nog op redelijke afstand liggen en dat is nu niet het geval.' De selectiepoort komt bij de ingang van een weideblok. 'Het ABC-systeem prikkelt de koe voortdurend om naar de robot te komen, wat het aantal melkingen stimuleert. Ondertussen zorgt een korte beweidingduur met vers gras ervoor dat er maximaal melk uit gras wordt gehaald.' |